

Защото *ты*, Боже, си ^мкрѣпость моя,
Богъ мой милостивъ.

ПСАЛОМЪ 60. (по Слав. 59.)

Первому пѣвцу, *върху Шушанъ-едуеъ.
Миктамъ Давидовъ за поученіе, †когда-
то ратовъ Сръдортѣнж-тѣхъ Сирійскъ, и
Совекж-тѣхъ Сирійскъ, и Иоавъ ся върнѣж
та порази дванадесетъ тысящи Едомци
въ Солений-тѣ доль.

- 1 Боже, ^аотхвърлилъ си ны:
Распренѣхъ ли си ны: разгнѣвалъ си ся:
Обърни ся къмъ насъ.
- 2 Потреслъ си земѣж-тѣхъ: распукихъ ли ихъ:
^бИсцѣли съкрушенія-та ѱ, защото ся колебае.
- 3 ^вПоказалъ си на людіе-тѣхъ си жестоки
нѣща:
^гНапоилъ си ны съ вино на омаянїе.
- 4 ^дДалъ си знамя на онѣзи конто ти ся
боятъ,
Да ся възвышава заради истинѣж-тѣхъ. (Села.)
- 5 ^еЗа да ся избавятъ твои-тѣ възлюбленни,
Спаси съ десницѣж-тѣхъ си, и послушай мя.
- 6 Богъ ^жговори въ святилище-то си:
Ще тѣржествувамъ: ^зще раздѣлѣхъ ^иСи-
хемъ,
И ^лдоль-тѣ Сокхоеъ ще размѣрѣхъ.
- 7 Мой е Гагаадъ, мой и Манассія:
^мЕфремъ е крѣпость на главѣж-тѣхъ ми:
^нА Иуда законоположителъ мой.
- 8 ^оМоавъ е омывалница-та ми:
^пВърхъ Едомъ ще хвърлѣхъ сапогъ-тѣхъ си:
Въскликни за мене, ^рФилистимска земле.
- 9 Кой ще мя въведе въ оградений-тѣ
градъ?
Кой ще мя заведе до Едомъ?
- 10 Не ты ли, Боже, ^скойто си ны отхвър-
лилъ,
И ^тты, Боже, ^дкойто рне излазишь съ во-
инства-та ни?
- 11 Дай ни помощъ отъ скръбъ-тѣхъ:
Защото е ^есуетно спасеніе отъ челове-
цы-тѣхъ.
- 12 Чръвъ Бога ^жще направимъ юначество,
И той ^зще стѣиче врагове-тѣхъ ни.

ПСАЛОМЪ 61. (по Слав. 60.)

Первому пѣвцу, върху Негиноеъ:
Псаломъ Давидовъ.

- 1 Послушай, Боже, выкъ-тѣхъ ми:
Внимай на моленіе-то ми.

^м Ст. 9, 10.

60

* Псах. 80; надписъ-тѣхъ.

† 2 Цар. 8; 3, 13. 1 Лѣт. 18;
3, 12.

^а Псах. 44; 9.

^б 2 Лѣт. 7; 14.

^в Псах. 71; 20.

^г Иса. 51; 17, 22. Епр. 25; 15.

^д Псах. 20; 5.

^е Псах. 108; 6 и дрг.

^ж Псах. 89; 35.

^з Иса. Нав. 1; 6.

^и Быт. 12; 6.

^л Иса. Нав. 13; 27.

^м Вжж. Втор. 33; 17.

^н Быт. 49; 10.

^о 2 Цар. 8; 2.

^п 2 Цар. 8; 14. Псах. 108; 9.

^р 2 Цар. 8; 1.

^с Ст. 1. Псах. 44; 9. 108; 11.

- 2 Отъ краища-та на земѣж-тѣхъ, къмъ тебе
ще выкамъ, когато прѣмира сърдце-
то ми:

Настави ми на канарѣж-тѣхъ, *който* е прѣ-
многа висока за мене.

- 3 Защото ты ми станѣ прибѣжище,
^аСтѣлпъ крѣпкъ прѣдъ врагъ-тѣхъ.

- 4 ^бВъ скиинѣж-тѣхъ ти ще обитавамъ вынѣжты:
^вЩе прибѣгнѣхъ подъ покрывъ-тѣхъ на твои-
тѣ крыла. (Села.)

- 5 Защото ты, Боже, си чулъ обречанія-та
ми:

Далъ си *ми* наслѣдіе-то на онѣзи конто
ся боятъ отъ име-то ти.

- 6 ^гЩе притуришь дни върхъ дни-тѣхъ на царя,
Години-тѣхъ му въ родъ и родъ.

- 7 ^дЩе прѣбѣде въ вѣкъ прѣдъ Бога:
^еПовели да го пазятъ милость-та и исти-
на-та.

- 8 Така ще прѣснопѣхъ вынѣжты на твое-то
име,

За да изпълнявамъ обречанія-та си вся-
кой день.

ПСАЛОМЪ 62. (по Слав. 61.)

Первому пѣвцу, *върху Иедуеунъ.
Псаломъ Давидовъ.

- 1 ^аНаистинѣжъ душа-та ми има тихо упо-
ваніе на Бога:

Отъ него е спасеніе-то ми.

- 2 ^бНаистинѣжъ той е канара моя, и спасеніе
мое;

Прибѣжище мое: ^внѣма много да ся по-
клатѣжъ.

- 3 До кога ще нападате на человекъ,
Всички вы да го зарыете,

^гКато стѣнѣжъ наведежъ и плетъ поваленъ?

- 4 Наистинѣжъ свѣтвуватъ ся да го хвърлятъ
отъ высочинѣж-тѣхъ му:

Обычатъ лѣжж-тѣхъ: ^дсъ уста-та си бла-
гославятъ,

А въ сърдце-то си кълнѣтъ. (Села.)

- 5 Но ты, ^ео душе моя, имай тихо упованіе
на Бога;

Защото отъ него е чаканіе-то ми.

- 6 Той е наистинѣжъ канара моя, и спасеніе
мое:

Прибѣжище мое: ^жнѣма да ся поклатѣжъ.

- 7 ^зОтъ Бога е спасеніе-то ми и слава-та ми:
Канара на силѣж-тѣхъ ми, прибѣжище-то
ми е въ Бога.

- 8 Имайте упованіе на него на всяко врѣме:
^иЛюдіе, отваряйте прѣдъ него сърдца-та си:

^р Иса. Нав. 7; 12.

^с Псах. 118; 8. 146; 3.

^т Числ. 24; 18. 1 Лѣт. 19; 13.

^у Иса. 63; 3.

61

^а Прит. 18; 10.

^б Псах. 27; 4.

^в Псах. 17; 8. 57; 1. 91; 4.

^г Псах. 21; 4.

^д Псах. 40; 11. Прит. 20; 28.

62

* Вжж. 1 Лѣт. 25; 1, 3.

^а Псах. 33; 20.

^б Ст. 6.

^в Псах. 37; 24.

^г Псах. 30; 13.

^д Псах. 28; 3.

^е Ст. 1, 2.

^ж Иер. 3; 23.

^з 1 Цар. 1; 15. Псах. 42; 4.

Псалм. 2; 19.